

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

EXPUNERE DE MOTIVE

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sanctiōnarea tuturor formelor de discriminare, republicată

Reglementarea discriminării prin asociere este necesară într-o societate democratică în care drepturile omului sunt apărate și garantate de către stat. Realitatea socială românească prezintă astăzi o categorie de persoane care nu sunt protejate de lege și care rămân vulnerabile în fața flagelului social al discriminării.

Discriminarea prin asociere are rolul de a proteja aceste persoane care, pentru că sunt în orice fel de relație cu categoriile de persoane ce pot fi victime ale discriminării, pot fi ele însese victime ale discriminării. În practica românească, s-au dedus judecății cazuri de discriminare prin asociere, dar fără posibilitatea adoptării unei decizii favorabile victimei, întrucât discriminarea prin asociere nu este reglementată la nivelul legislației românești.

La nivelul Uniunii Europene, discriminarea prin asociere este tratată. Spre exemplu, Comisia Europeană a emis Recomandarea de Politică Generală nr. 7A ECRI/2002, potrivit căreia legislația trebuie să reglementeze discriminarea prin asociere. Necesitatea reglementării discriminării prin asociere este dată și de jurisprudența europeană, ca de exemplu cauza Coleman/Attrige Law și Steve Law (CEJ + C-303/06 [2008] RJ I/5603 din 17 iulie 2008. Interpretarea dată de

Curte este obligatorie și pentru România, în sensul în care și persoanele asociate pot fi victime ale discriminării.

O altă formă a discriminării, nereglementată legal, este hărțuirea psihologică. Aceasta reprezintă una dintre realitățile sociale asupra căreia vidul legislativ își manifestă existența. Deși hărțuirea din punctul psihologic de vedere este tratată în studii de specialitate ca realitate socială, aceasta nu are corespondent legislativ. Hărțuirea psihologică este un rezultat al relațiilor sociale care, nefiind reglementate de o normă juridică, nu se pot defini ca un raport juridic.

La nivelul Uniunii Europene, hărțuirea psihologică este tratată juridic, iar Aquis-ul Comunitar o prezintă ca fiind o cauză violării dreptului la demnitate. Spre exemplu, Decizia Comisiei Europene C(2006) 1624/3 tratează politicile de protecție împotriva atât a hărțuirii sexuale, cât și a celei psihologice.

România, prin Ordonanța Guvernului 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată 2, reglementează instituția hărțuirii ca formă de discriminare, dar nu și a celei psihologice. Ca urmare a acestui fapt, instituțiile abilitate în ceea ce privește protecția drepturilor omului și a apărării principiului egalității de șanse între femei și bărbați nu pot delibera asupra sesizărilor de hărțuire psihologică.

Prezenta inițiativă legislativă propune definiția discriminării prin asociere și dispoziții de corelare și a hărțuirii psihologice și dispoziții de corelare.

De asemenea, o altă modificare propusă privește Colegiul Director al Consiliului Național privind Combaterea Discriminării. Astfel, având în vedere importanța acestei instituții și necesitatea soluționării cu celeritate a cazurilor, propunem ca membrii Consiliului Director să fie numiți de către Birourile Permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului.

Corelativ celorlalte instituții ale statului, am propus de asemenea ca perioada de îndeplinire a funcției de membru al Colegiului director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării de către absolvenți ai

facultăților cu profil juridic să constituie vechime în magistratură, iar de către absolvenți ai facultăților cu alt profil decât cel juridic să constituie vechime în specialitatea studiilor absolvite. În același timp, considerăm necesar ca activitatea desfășurată de personalul de specialitate juridică din cadrul Consiliului, care îndeplinește atribuții sau funcții juridice, să constituie vechime în specialitatea studiilor absolvite și în magistratură, în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În acest context, facem precizarea că anual se înregistrează la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării un număr mediu de 900 de petiții, care sunt soluționate de către cei 9 membri ai Colegiului director.

În cadrul Consiliul sunt constituite, de asemenea, în jur de 3000 de dosare, anual, ca urmare a solicitărilor instanțelor de judecată de a formula puncte de vedere în concret cu privire la plângerile aduse de reclamanți direct în fața curții. Această situație apare în condițiile în care, la nivel de instituție, gradul de ocupare a posturilor este unul redus, de la 90 de posturi existente în Organigramă, la 65 ocupate în prezent (inclusiv membrii Colegiului), fapt ce duce la creșterea foarte mare a volumului de muncă, raportat la numărul mare de cauze.

Față de cele expuse, solicităm dezbaterea și adoptarea prezentei propuneri legislative.

Inițiatori:

1. Ministrul Afacerilor Interne - INVERNIT, Florin
2. Dep. Ministrul Afacerilor Interne (GRUP PP-DD), Gheorghe
3. Dep. Dumitruache i. Costina, DPS, C-DBZ
4. Dep. Paul Anelca, lucrator, Savulescu

7. Bărbulescu Daniel Dg. PSD
P.D.P. Reia climat PSD
3. Sep AAŞCĂLIRE CTN Aduscolle PSD